

פרשת לך לך

"לך לך מאריצך" (יב, א)

להנאתך ולטובתך (רש"י)

אם היה זה נסיון, למה נאמא לו "להנאתך ולטובתך" – דבר העשוי להקטין בהרבה את הנסיון?
אלא, שבדבר זה עצמו התבטא הנסיון: א יעשה זאת אברהם בגלל "הנאתו וטובתו", או בגלל מצוות האלוקים. ואולם אברהם עמד בנסיון – "וילך אברם כאשר דבר אליו ה'" (פסוק ד'), שהלך רק משום שדיבר אליו ה' ולא משום שיפיק מזה הנאה וטובה.

פרשת לך לך

"לך לך מאריצך" (יב, א)

להנאתך ולטובתך (רש"י)

אם היה זה נסיון, למה נאמא לו "להנאתך ולטובתך" – דבר העשוי להקטין בהרבה את הנסיון?
אלא, שבדבר זה עצמו התבטא הנסיון: א יעשה זאת אברהם בגלל "הנאתו וטובתו", או בגלל מצוות האלוקים. ואולם אברהם עמד בנסיון – "וילך אברם כאשר דבר אליו ה'" (פסוק ד'), שהלך רק משום שדיבר אליו ה' ולא משום שיפיק מזה הנאה וטובה.

"ואברכה מברכך ומקללך אאר" (יב, ג)

מדוע נאמר אצל ברכה קודם "ואברכה" ואחר כך "מברכך", ואילו אצל קללה נאמר להיפך, קודם "מקללך" ואחר כך "אאר"?
משום ש"מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, ומחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה", ולפיכך המברכים יתברכו עוד לפני שיגיעו לכלל מעשה, רק בשביל המחשבה; ואילו המקללים יתקללו רק לאחר המעשה ולא בעד המחשבה בלבד.

(כלי יקר)

פרשת וירא

איזה מאורע דומה ארע בפרשה הבאה (וירא) ובפרשה הקודמת? (נח)?

"ואברכה מברכך ומקללך אאר" (יב, ג)

מדוע נאמר אצל ברכה קודם "ואברכה" ואחר כך "מברכך", ואילו אצל קללה נאמר להיפך, קודם "מקללך" ואחר כך "אאר"?
משום ש"מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, ומחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה", ולפיכך המברכים יתברכו עוד לפני שיגיעו לכלל מעשה, רק בשביל המחשבה; ואילו המקללים יתקללו רק לאחר המעשה ולא בעד המחשבה בלבד.

(כלי יקר)

פרשת וירא

איזה מאורע דומה ארע בפרשה הבאה (וירא) ובפרשה הקודמת? (נח)?